

VIITORUL ROL

MARIETTA LUCA

Marietta Luca și-a făcut ucenicia, în cei patru ani de Institut, sub neprețuita îndrumare a maestrului-profesor Radu Beligan. Repartizată la Galați, în 1962, debutează cu Lisette din *Jocul dragostei și-al întâmplării* de Marivaux. Joacă, apoi, Iulia Giuli din *Umbra de Svarț*, Flora din *Oamenii care tac* de Al. Voitin, Galina din *Bucătăreasa* lui Sofronov. După prima stagiune, se transferă la Teatrul de Stat din Ploiești, unde interpretează mai cu seamă roluri din repertoriul românesc: Alta Gralla (*Act venețian* de Camil Petrescu), Anea-Ema (*Fii cuminte, Cristofor I*), Adela Cosimbescu (*Sfântul Mitică Blajinu*) de Aurel Baranga ș.a. Din anul 1967, înlînim numele Mariettei Luca pe afișele Teatrului „Ion Vasilescu”. În scurt timp, ea s-a impus publicului bucureștean prin partături dificile și diverse, de la Clitemnestra (*Mustele de Sartre*) la Aglae (*Fetele Didinei* de Victor Eftimiu) și Patroana (*Mitică Popescu* de Camil Petrescu); de la Lady Sneerwel (*Scoala birfelilor* de Sheri-

dan) la *Camelia Agape* (*Dudul lui Traian* de Victor Ion Popa). În roluri episodice, Marietta Luca a apărut și pe genericul unor filme.

Marietta Luca a străbătut, în acești ani, drumul spinos de la debut la maturitate artistică. Azi, ea este o actriță formată, cu un remarcabil temperament scenic. Creațiile sale îmbină talentul nativ și elaborarea profundă, luciditatea, inteligența și exaltarea romantică. Apariție iradiantă, ea intră în categoria acelor actori ai căror ochi răspîndesc pe scenă lumina sufletului. Surprinzător, deși dispune de un larg registru interpretativ — verificat în dramă și în comedie, în piese clasice și contemporane — în palmaresul ei nu găsim, deocamdată, marea creație.

„M-am întîlnit cu Shakespeare doar în anul trei de Institut, pe vremea cînd profesorul meu, maestrul Radu Beligan, mi-a oferit prilejul — rămas, din păcate, unic — de a studia o tragedie, *Richard al III-lea*. Am lucrat mai întîi rolul lady-ei Anne, apoi cel al lady-ei Margaret. După aproape 14 ani de teatru, revin, în sfîrșit, la un text shakespearcean; de data aceasta, e vorba de o comedie, una dintre cele mai populare și mai cunoscute, *Nevestele vesele din Windsor*. Voi juca doamna Ford. Sînt de-a dreptul fascinată de rol, de viața atît de bogată, de colorată și de plină de surprize pe care o conține. Relația specială dintre cele două personaje feminine, doamna Ford și doamna Page, și clocotitorul lor duet, nu sînt ușor de realizat: nevestele cu pricina, fiecare, în parte, «veselă», alcătuiesc un personaj comun, unitar. Deosebirile dintre ele trebuie fixate cu dexteritate, sugestiv marcate; importantă este, însă, acțiunea lor comună. Toate farsele sînt puse la cale împreună, ele se completează reciproc pînă și în meditație, cad în aceeași capcană și duc gluma pînă în pragul tristeții. Nu pot să mă gîndesc la rolul meu fără să țin seama de prietena mea, doamna Page, Sanda Maria Dandu.

Nu știu cum va fi spectacolul și cîtă satisfacție vom avea de pe urma muncii noastre; dar, în sine, munca la acest rol și la acest spectacol înseamnă o bucurie. Recunosc că și acest interviu mă stimulează; pentru orice actor, faptul că revista noastră de specialitate se interesează de lucrul asupra rolului e o confirmare și o încurajare. Cine a făcut, fie și sumar, cunoștință cu scena și a asistat la nașterea unui spectacol știe că arta actorului nu este numai inspirație și talent, ci în primul rînd o muncă istovitoare, o luptă crîncenă cu materia și semnificațiile rolului, și că fiecare dintre noi și-o duce la bun sfîrșit, după puterile și talentul său.

Inițiativa Teatrului «Ion Vasilescu» de a include în repertoriu o comedie de Shakespeare este un bun prilej pentru trupa teatrului nostru de a-și măsura puterile cu un text clasic, cu o operă-studiu.”